

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 3. listopadu 2022 odvolání obžalovaného J. B., nar. Xxx v xxx, trvale bytem xxx, a obžalovaného P. K., nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, podaných proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 18. srpna 2022, sp. zn. 50 T 47/2022 a rozhodl takto:

Podle § 256 tr. řádu se obě odvolání zamítají.

O d ů v o d n ě n í

1. Napadeným rozsudkem Obvodní soud pro Prahu 9 uznal obžalované J. B. a P. K. vinnými přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měli dopustit tím, že dne 26. 9. 2021 okolo 20:00 hodin na baru v restauraci Xxx na adrese xxx nejprve po předchozím požití alkoholu před nejméně třemi svědky slovně útočili na poškozené R. K., nar. xxx, a M. Č., nar. xxx, homofobními urážkami typu „buzny, buzeranti, přijde vám normální, že se buzny prcaj do prdele?“ a poté, co poškozený K. odvětil, že jim do toho nic není, ho obžalovaný B. udeřil otevřenou dlaní ruky do tváře v důsledku čehož poškozenému spadly na zem dioptrické brýle, na což bezprostředně reagoval poškozený Č. zvoláním „Klid!“ a v tu chvíli jej napadl obžalovaný K. tak, že do něj strkal, oběma rukama sevřenými v pěst jej opakovaně udeřil do oblasti trupu z obou stran, uchopil jej za vlasy, které mu také vyrval, udeřil jej do hlavy, kdy mu u toho spadly dioptrické brýle, dále jej povalil na stůl, po kterém s ním následně smýkal a dával mu další rány pěstmi do oblasti trupu, čímž poškozeným R. K. a M. Č. způsobili drobná poranění.
2. Za tento přečin byl obž. J. B. uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin a obž. P. K. trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvanácti měsíců za současného uložení přiměřené povinnosti během zkušební doby dle svých sil uhradit škodu, kterou trestným činem způsobil. O náhradě škody rozhodl obvodní soud tak, že uložil obž. K. povinnost nahradit poškozenému M. Č. na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 20.000,- Kč. Se zbytkem svého nároku byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti tomuto rozsudku podali oba obžalovaní v zákonné lhůtě odvolání, kterým napadají všechny jeho výroky. Obž. J. B. popírá, že by se protiprávního jednání dopustil, má za to, že svědci popisují průběh konfliktu nepravdivě. Svědci popisovali konflikt zejména vůči poškozenému Č. jako brutální a vedený delší dobu, tomu však neodpovídají lékařské zprávy,

kdy u nich nebyla shledána žádná poranění. Dále poukazuje na rozpor ve výpovědi svědka Č., který se měl chránit před útokem rukama nataženýma před sebe, a výpovědi svědkyně J., která uvedla, že Č. se aktivně nebránil a zakrýval si rukama obličej. Je tedy rozpor ve způsobu ochrany – zakrývání obličeje rukama nebo natažené ruce před sebe. Obvodní soud tedy pochybil, pokud vzal veškerá tvrzení poškozených za hodnověrná, ačkoli se přesvědčivě nevypořádal s rozpory. Navrhuje proto napadený rozsudek zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně či věc postoupil k přestupkovému řízení.

4. Obžalovaný P. K. považuje skutková zjištění za nesprávná. Prokázaný skutkový děj prokazuje, že došlo k rozepři mezi ním a poškozeným Č. On sám pouze odvracel hysterický výlev poškozeného, který na něj vyběhl a měl pocit, že mu chce dát hlavičku. Svědecké výpovědi dále se liší v tom, kdo měl vlastně útočit slovně, kdy obvodní soud dospěl k závěru, že se dopustili hrubé neslušnosti tím, že poškozeným adresovali urážky. Z provedeného dokazování nevyplynulo, že by on častoval poškozené homofobními urážkami. Shodně s obž. B. poukazuje na rozpory ve výpovědích poškozeného Č. a svědkyně J. ohledně ochrany obličeje. Také lékařskými zprávami nebyla potvrzena žádná poranění poškozených. Svědek předložil vytržení trs vlasů, ale nedoložil např. foto svědčící o pohmožděninách. Má za to, že poškozený se snaží o zveličení konfliktu a má i ekonomicko- společenskou motivaci, aby celé jednání bylo projednáno před obvodním soudem. Navrhuje proto napadený rozsudek zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně či věc postoupil přestupkovému řízení.
5. Městský soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1, odst. 2 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, stejně tak správnost postupu řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a to z hlediska vytykánych vad, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
6. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, dosavadní průběh trestního řízení respektoval příslušná ustanovení trestního řádu, obžalovaní na právu obhajoby zkrácení nebyli. Nálezací soud řádně provedl důkazy potřebné pro rozhodnutí ve věci v rozsahu stanoveném trestním řádem v souladu s § 2 odst. 5 tr. řádu. V hlavním líčení vyslechl obžalované, kteří využili svého práva k věci podrobně nevypovídat. Dále vyslechl oba poškozené svědky M. Č. a R. K., svědkyně B. Š., E. V., T. J., zasahující příslušníky Policie ČR pprap.P. S.a, nprap. R. B., barmana O. J., dokazování doplnil listinnými důkazy. Řádně dále odůvodnil zamítnutí návrhů obhajoby na doplnění dokazování.
7. Ke shodným námitkám odvolatelů, že při hodnocení výpovědí svědků Č. a J. se nezabýval rozpory v jejich výpovědích ohledně způsoby chránění se poškozeného M. Č. rukama, odvolací soud nepřisvědčil. Svědci sledující incident shodně uvedli, že poškozený Č. se bránil pasivně, sám neútočil. On sám vypověděl, že držel ruce před sebou, což mu pomohlo chránit se před útokem. Svědkyně J. vypověděla, že viděla až situaci, jak obž. K. strká poškozeného ke zdi, poškozený si chránil obličej dlaněmi. Svědkyně V. uvedla, že poškozený se bránil pouze pasivně. Ve výpovědích poškozených nejsou žádné zásadní rozpory, neboť prokazují, že útok obžalovaného trval 2-3 minuty, poškozený se pouze rukama chránil před útokem obžalovaného a je naprosto nepodstatné, zda v některém okamžiku měl ruce natažené anebo před obličejem.

8. K námitce, že věrohodnost poškozených je snižována lékařskými zprávami, které nekonstatují žádné zranění, je nutno uvést, že tyto listinné důkazy (č.l.65, 68) prokazují ošetření obou poškozených předmětného dne ve 22.57 hod. a 23.01 hod. V případě poškozeného R. K. byl obličejový skelet shledán bez zřetelných čerstvých traumatických změn. Toto však nijak nevylučuje průběh napadení, neboť poškozený byl napaden jednou fackou do obličeje, která v době ošetření (po třech hodinách) již nezanechala žádné stopy. Sám poškozený uvedl, že se nejednalo o velkou intenzitu facky. V případě poškozeného Č. lékařská zpráva konstatuje vyšetření bez známek akutního traumatu. V případě ruky je možná nedislokovaná fisura. Oběma poškozeným byl doporučen dvoudenní klidový režim, při bolesti použít běžná analgetika, kontrola u praktického lékaře za dva dny. Lékařské zprávy tedy nevylučují, že v průběhu napadení došlo k bolestivému poranění, které vyžadovalo další kontrolu lékaře a klidový režim 48 hodin. Svědci popsali průběh napadení poškozeného Č. shodně, kdy jejich tvrzení, že byl obžalovaným tahán za vlasy, pak prokazuje i fotografie hlavy poškozeného.
9. K tvrzení obžalovaného P. K., že nebylo prokázáno jeho slovní napadení poškozených, obvodní soud vycházel z výpovědi poškozeného K., který uváděl, že od přítomných obžalovaných slyšel homofobní narážky, že je buzerant, jestli mu přijde normální homosexuální styk. Poškozený Č. pak uvedl, že tyto narážky měl ten vyšší plešatý muž (obž. B.) a následně ihned následoval fyzický útok proti poškozenému K. a ze strany druhého muže proti němu. Z provedeného dokazování vyplývá, že homofobní narážky vůči svědkyním pak následovaly i po skončení fyzického útoku proti poškozeným. Je tedy nepochybné, že celé protiprávní jednání obou obžalovaných bylo zahájeno slovními homofobními útoky a následně ihned přerostlo ve fyzické napadání poškozených a bylo zakončeno opětovně homofobními slovními narážkami. Oba obžalovaní se protiprávního jednání dopustili společně, kdy dle konstantní judikatury Nejvyššího soudu České republiky o společném jednání se jedná i tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu nebo jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním naplnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jež je pak naplněna souhrnem těchto jednání. Není tedy vůbec třeba, aby všichni spolupachatelé se zúčastnili trestné činnosti stejnou měrou. Obvodní soud hodnotil provedené důkazy zcela v souladu s § 2 odst.6 tr.řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, kdy zdůvodnil na základě jakých skutečností považuje výpovědi svědků za věrohodné či nevěrohodné (svědek O. J.).
10. Co se týče právní kvalifikace jednání obžalovaných přečinem výtržnictví dle § 358 odst.1 tr.zákoníku i s touto se odvolací soud zcela ztotožnil. Provedeným dokazováním bylo bez pochybností prokázáno, že oba obžalovaní fyzicky napadli poškozené. Již samotné bezdůvodné fyzické napadení poškozených naplňuje zákonné znaky tohoto přečinu, neboť oba obžalovaní na místě veřejnosti přístupném a veřejně se dopustili hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že napadli jiného.
11. Nálezací soud při ukládání trestu postupoval v souladu s hledisky uvedenými § 37 - § 39 tr. zákoníku a přihlížel k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem. V případě obž. B. nelze shledat žádné polehčující okolnosti. Obvodní soud v jeho případě hodnotil jeho protiprávní jednání

v kontextu dosavadního způsobu života, kdy důvodně přihlédl k nižší intenzitě jeho fyzického útoku proti poškozenému R. K.. Trest obecně prospěšných prací vyměřený ještě v dolní polovině zákonné sazby dle § 63 odst. 1 tr.zákoníku tak nelze považovat za trest nepřiměřeně přísný. V případě obž. P. K. tomuto polehčuje jeho dosavadní bezúhonnost, naopak přitěžuje agresivnější způsob jeho protiprávního jednání. Za uvedené situace nepovažuje odvolací soud uložený podmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s odkladem jeho výkonu na nejkratší možnou zkušební dobu s přiměřenou povinností nahradit nemajetkovou újmu, za trest nepřiměřeně přísný.

12. Nalézací soud dále zdůvodnil, proč uložil obž.P. K. povinnost uhradit poškozenému M. Č. část jeho nároku na náhradu nemajetkové újmy, a to zejména s ohledem na průběh fyzického napadení. Odvolací soud zcela odmítá námitku odvolatele, že motivace poškozeného byla společensko- ekonomická, čímž je zřejmě míněna snaha poškozeného získat od obžalovaného finanční odškodnění. Policie ČR byla na místo zavolána ihned po incidentu a přípravné řízení včetně podání obžaloby pak probíhalo zcela v souladu s trestním řádem. Uplatnění práva poškozeného na úhradu nemajetkové újmy (43 tr.řádu), či využití práva učinit prohlášení (§ 212a tr.řádu) jsou zákonnými právy poškozeného a jejich využití v průběhu řízení před soudem v žádném případě nemůže vést k závěru o snížené věrohodnosti či účelovosti jeho výpovědi. Odvolací soud pak neshledal žádné pochybení nalézacího soudu v případě výroků o náhradě škody, které byly řádně a logicky odůvodněny.
13. Požadavek odvolatelů na postoupení věci k posouzení jako přestupku neshledal ani odvolací soud za důvodný. Obvodní soud pod bodem 43 odůvodnění vysvětlil, proč jednání obžalovaných je natolik společensky škodlivým, že nepostačí uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Správně poukazuje na zavrženíhodnou motivaci obžalovaných, bezdůvodnou agresivitu i skutečnost, že za cíl své agrese si vybrali mladé lidi. Bylo pouze na obžalovaných, jaký zvolí způsob své obhajoby, kdy však pak nesou důsledky této volby, neboť svým postojem (absence doznání, sebereflexe, omluvy, lítosti) neumožňují jakýkoli odklon od trestního řízení.
14. Odvolání obžalovaných proto nebyla shledána jako důvodná a byla zamítnuta.

P o u č e n í

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud České republiky. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoliv výroku ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný jen pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f) tr. ř., dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b) odst. 1 písm. a – m) tr.ř. Důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

V Praze dne 3. listopadu 2022

JUDr. Věra Trojanová v.r.
předsedkyně senátu